

[Rimstad.]

blemmerne, som fandt sted flere gange i løbet af fredagen den 4. februar, forsyndede sig efter min mening groft over for dette at give en objektiv og hæderlig orientering til skoleeleverne. Jeg kunne i den forbindelse sætte fingeren på adskillige punkter i udsendelsen, men skal af hensyn til den taletid, jeg her har, indskrænke mig til at nævne en enkelt episode i udsendelsen, nemlig den, hvori man fremstillede en henrettelse af en Vietcongoprører udført af sydvietnamesisk militærpoliti, som om det var amerikanerne, der foretog skydningen. Udsendelsens kommentator, stud. mag. Ebbe Reich, indrømmede i Berlingske Tidende i et senere indlæg, der synes at have samme tendens som selve udsendelsen, at der her, som han udtrykte, forekom en lapsus blandt flere. Det er imidlertid den slags fejltrin, som de ansvarlige ikke bør tolerere, fordi der ikke må kunne rettes mistanke mod Danmarks radios objektivitet, og slet ikke når det drejer sig om udenrigspolitiske kommentarer.

Jeg vil derfor, hvis den højtærede minister kan svare bekræftende på mit hovedspørgsmål, stille det tillægsspørgsmål til ham, om han vil foranledige, at den meget uheldige udsendelse den 4. februar ikke alene ikke gentager sig, men også efterfølges af en objektiv korrigerende udsendelse.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Jeg er helt enig med hr. Rimstad i, at det er overordentlig vigtigt, at radioens og fjernsynets udsendelser ikke har slagside i den ene eller den anden retning. Radio-loven udtrykker dette krav i det, man måske kunne kalde dens formålsparagraf, hvor der tales om alsidighed. Det er denne alsidighed, der skal være målet for hele virksomheden. Dette krav er naturligvis ikke mindst vigtigt — heri er jeg også enig — hvor det drejer sig om politik, og det er i særdeleshed afgørende, at udsendelser, der er rettet til skoleungdommen, opfylder kravene om alsidighed og hæderlighed.

Nu fremdrager det ærede medlem en enkelt udsendelse til behandling, og uanset hvad jeg måtte synes om denne enkelte udsendelse, så mener jeg, at alsidighedskravets opfyldelse skal vurderes over en periode.

Man kan f. eks. tage et halvt år eller et helt år og vurdere udsendelserne på det udenrigspolitiske område, og på denne baggrund kan man rette sin kritik.

Radioen er en selvstændig offentlig institution under en parlamentarisk ledelse, kan man sige; det er radiatorådet, der har den øverste ledelse. Jeg er bekendt med, at radiatorådets programudvalg i går drøftede denne sag, og at man yderligere foranlediget af den kritik, der har været fremme, vil drøfte den, så vidt jeg har forstået, om en uge; der vil blive en særlig forevisning af denne udsendelse, og derefter vil programudvalget drøfte hele sagen igennem. Jeg mener, det er rigtigt, at den kritik af enkeltudsendelser, som skal finde sted over for Danmarks radio — og det er godt, at en sådan kritik kommer — skal finde sted netop i radiatorådet og i radiatorådets organer, for at radio og fjernsyn ikke skal gå hen og blive en politisk kastebold i dette høje ting.

Desuden kan man jo være sikker på, at eventuelle fejlgreb ikke vil blive tolereret ret længe i den offentlige debat; det er jo ikke altid kærlighedstoner, der lyder fra pressen over for radio og fjernsyn, og det synes jeg også er godt.

Selvfølgelig skal kritikken være vågen, og radio og fjernsyn skal hele tiden være underkastet denne kritik. Men jeg mener ikke, at det kan være ministerens opgave at bedømme enkeltudsendelser og tage standpunkt til enkeltudsendelser her i folketinget. Jeg mener for så vidt heller ikke, det kan være folketingets opgave; det er netop derfor man har den særlige radioordning for at forhindre, at en minister skulle kunne bedømme og tage stilling til enkeltudsendelser i forbindelse med hele Danmarks radios virksomhed.

Det, der må være opgaven for os her, mener jeg er at diskutere principperne for radiospredning og at diskutere, måske en gang om året, således som det skete, da TV-avisen var til debat her, hvorvidt disse principper overholdes på rette måde. Det, der må være opgaven for os, er videre at diskutere den økonomiske ramme, og der er naturligvis også offentlig kontrol heraf på anden måde, igennem statsrevisionen. Men kommer det først dertil, at den sid-